PS. BOTO PRUVENINGENSIS

Admont, 2. Hälfte 12. Jh.

Seite 62v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26448
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sermonem finierat cū subito disparen
te illa q̃ videbat solū remansit. Qd mi
sero te anum fuit. Ne amici supplicū
multo q̃ ante certior erat cū a sua dna
i cui ope omem spē ipetendi habuerat.
absq; ipetione se reprehensū se reluctū
sentiebat. Qd ampli agere. s. ne desiste
ret ab i cepta depcatione stimulat ue
hementiore q̃ prius studio amici ē passio
ne. ne desperet ad huc di genitricis cle
mentia. ñ iritte poteſ. lacime ē monebant.
q̃ ipsa di matr ia de celis adtraxerant
ad tras ia usionē ei ostendant. Itaq; ita q̃
nichil eet qd antea gestisset totū se no
uis modis totū se. prius ita anima dat
expt p apparitionē psata q̃ita fletu
um q̃ita pcū sit efficatia. statuit
plena fide. ñ a cepto labore deficere
donec rē q̃ pstulat certe difficillima
ut poti ipossibile. ppetua ugo a se ipe
tata adetiā nominis sui glam reue
laret. Verū qa nemo affectiones ei
stantia sufficit enarrare. ad ea. ppem
q̃ gesta pea phibet esse. Apparuit itaq;